

Bokrecension:

Livet – En gång till

Kan man dra paralleller mellan en person som bryter ryggen och en som lever livet i sällskap med en reumatisk sjukdom? Ja och nej. Fotstegen i sanden på bokens framsida kan vara Peter Bruséns när han nalkas fasans mörker. Men de kan också stå för oss, vars och ens, för vi lämnar också fotsteg efter oss. Fotsteg som går att möta en annan sorts liv. Även om vi inte kan förhindra sjukdom och funktionsnedsättning, beror det på oss hur vi väljer att nalkas vårt fortsatta liv, vad vi fyller det med. Boken är en personlig berättelse, och som han skriver, "inte bara en skildring

om en del av mitt liv utan en lärobok i handikapp". Mannen som hade teorin, (han är enhetschef på Socialstyrelsen och har under hela livet arbetat med handikapp) fick också praktiken. Han blandar de egenupplevda känslorna med konfrontationen mellan behov, samhällets politik och bemötande, där rigida regelverk ställs mot

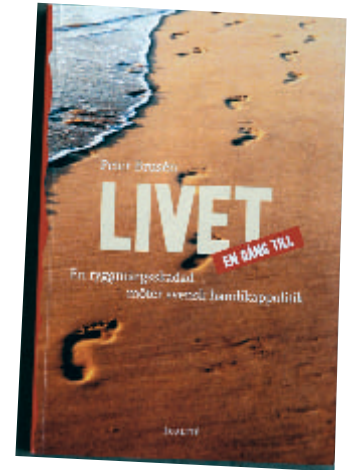
verklighetens behov och förnuft. Han beskriver vården, rehabiliteringen, den sociala omsorgen och hur de griper in i och påverkar varandra och honom.

Boken är också ett starkt socialpolitiskt inlägg där inte minst de hisnande beräkningarna av vad "sjukpenso-
neringarna" egentligen kostar samhället i relation till rehabilitering, ger en djup dimension av vad som finns att vinna både i kostnader och livskvalitet. Han pekar på samhällets dåliga tillgänglighet och osynligheten på arbetsmarknaden för funktionshindrade.

Genom hela boken följer motivationens betydelse, både den egna och betydelsen av andras tro på möjligheterna och inte oförmågan. I bokens slut finns också ett kunskapsblock om olika lagar och samhällsinsatser.

Detta är en bok, och en lärobok, såväl för alla med funktionshinder som för närstående, politiker, vårdpersonal och allmänhet.

Livet en gång till är utgiven på bokförlaget ÉGALITÉ.

TextYvonne Enman